

ΖΩΙΚΟΣ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ — ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΣ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ Κ.Λ.Π.

(Μετά την εἰς προηγούμενα φύλλα ἡμῶν δημοσίευσιν περὶ Ζωϊκοῦ Μαγνητισμοῦ, τῶν διαφόρων αὐτῶν φάσεων κλπ. συνεχίζομεν τὴν περιγραφὴν παραλαμβάνοντες ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου μελέτης τοῦ γνωστοῦ ἱατροῦ κ. Ν. Καλλικούνη.)

Υποβολή (suggestion)

Τὰ φαινόμενα τῆς υποβολῆς κατὰ τὸν ὑπνωτισμὸν εἶνε ἀληθῶς ἐν τῶν περιεργότερων κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα συνταράσσουσιν ὀχι ὀλίγον τὴν γαλήνην τοῦ σμηρινοῦ σκεπτικισμοῦ. Καὶ μέχρις οὗ δοθῇ ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτῶν ἐξηγήσις παρέχουν τῷ ὄντι τὴν λάμψιν τοῦ θαυμασίου.

Πλὴν τῶν ἐν τῇ καταληψίᾳ φαινομένων τῆς υποβολῆς, ἀναπτύσσονται κυρίως ταῦτα ἐν τῇ καταστάσει τῆς ὑπνοβάσιος.

Διὰ τῆς υποβολῆς δύναται ὁ ὑπνωτιστὴς νὰ παραγάγῃ εἰς ὅλα τὰ αἰσθητικὰ καὶ διανοητικὰ κέντρα τοῦ ὑπνωτισμένου οἷας δῆποτε θελήσῃ ἐντυπώσεις καὶ ἀνυπάρχτους ἀκόμη τοιαύτας νὰ ἐγχαράξῃ διατηροῦνται δ' αὐταὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὑπνωτισμοῦ καὶ μετὰ τὴν ἀφύπνισιν.

Ἐὰν λ. χ. θέσῃ τις ἐν μολυβδοκόνδυλον εἰς τὴν χεῖρα ἀτόμου ἐν ὑπνοβάσει διατελοῦντος ἢ καὶ ἐν ἐγρηγόρει, ἀρκεῖ νὰ ᾔνῃ ἐπιδεκτικὸν εἰς υποβολήν, τῷ γεννᾶται ἀμέσως ἡ ἐπιθυμία νὰ γράψῃ ἢ ζωγραφίσῃ ὅπερ καὶ πράττει χωρὶς νὰ ἔχη ποσῶς συνειδήσιν τούτου.

Ἡ κυρία ὁδὸς πρὸς υποβολὴν ἐν τῇ ὑπνοβατικῇ καταστάσει εἶνε ἰδίως ἡ ἀκοὴ ὁ δὲ λόγος τοῦ ὑπνωτιστοῦ εἶνε ὁ παντοδύναμος οὕτως εἰπεῖν παράγων ὅλων τῶν φαινομένων τῆς υποβολῆς.

Ἄς λάβωμεν ἐν πρὸς ἐν τὰ διάφορα κέντρα τῶν αἰσθήσεων ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων.

Ὁρασίς. Ἐκαστον ἀντικείμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ὑπνωτισμένου δύναται ὁ πειραματιστὴς δι' ἀπλοῦ λόγου νὰ παραστήσῃ ὅπως θέλει ἢ καὶ νὰ τὸ ἐξαφανίσῃ ἐκ τῆς ὁράσεως τοῦ ὑπνωτάτου λέγων ἀπλῶς ὅτι δὲν ὑπάρχει, μολονότι κεῖται ἐνώπιόν του (suggestion negative).

Τῷ δεικνύει λ. χ. ἀντικείμενόν τι κυανοῦ χρώματος λέγων αὐτῷ ὅτι εἶνε λευκὸν καὶ ὡς τοιοῦτο τὸ βλέπει.

Τῷ υποβάλλει νὰ ἴδῃ τὴν ἀνύπαρκτον ἀντικείμενον καὶ τὸ βλέπει ὡς πραγματικῶς κείμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του.

Ἡ τούναντίον νὰ μὴ ἴδῃ ποσῶς τὸν δεῖνα ἄνθρωπον καὶ ἀδύνατον νὰ τὸν ἴδῃ ὅσον δῆποτε καὶ ἂν πιστοποιεῖ διὰ διαφόρων τρόπων τὴν παρουσίαν του.

Αἰσθητικὸς. Τῷ λέγει λ. χ. ὅταν «θὰ ἐξυπνήσῃς θὰ ᾔσαι ἀναίσθητος εἰς τὸ δεῖνα μέρος τοῦ σώματός σου ἢ δὲν θὰ αἰσθανθῇς τὸ καύσιμον» Οὕτω καὶ γίνεται.

Ἀκοή. «Νὰ ἀκούσῃς, τῷ λέγει, τὸ δεῖνα τεμάχιον μουσικῆς μετὰ τόσα λεπτά

τῆς ὥρας» καὶ μετὰ τὸν ὀρισθέντα χρόνον ἐξυπνίζεται ἐκ τῶν κρότων τῆς μουσικῆς. ἢ ὁποῖα δὲν ἐπαίανισε βεβαίως.

Ὁσφρησις. Δύναται ἐπίσης ὁ ὑπνωτιστὴς νὰ τῷ υποβάλῃ καὶ αἰσθανθῇ τὰς ὀρειοτέρας ἀνυπάρχτους ὁσμὰς ἢ τὰς δυσώδεις τοιαύτας νὰ ἀντιληφθῇ ὡς ἀρωματικὰς.

Γεῦσις. Τῷ δίδει τεμάχιον χάρτου λέγων αὐτῷ ὅτι εἶνε παστίλια καὶ τὸ καταπίνει μὲ πλήρη τὴν αἰσθησιν τῆς ἐξ αὐτῆς ἡδύτης.

Κατ' ἀνάλογον υποβολὴν προσέφεραν πειραματισταὶ εἰς τοὺς ὑπνωτισθέντας ἰδεῶδη γεύματα ἐκ πολυτελῶν φαγητῶν ἀνυπάρχτων καὶ ἔφαγαν οἱ δυστυχεῖς μὲ πρᾶγματικὴν αἰσθησιν ἀπολαύσεως.

Κινητικὸς. Ὁ δὲ ἔχῃς, τῷ λέγει, λ. χ. τὴν γλῶσσαν ἢ τὸν πόδα παράλυτον καὶ ἰδοῦτον τάχιστα παραλελυμένον τελείως. Ἐὰν ᾔνῃ ἡ γλῶσσα, ἀδύνατον νὰ ἀρθρώσῃ μίαν λέξιν, διὰ χειρονομίαν δὲ προδίδει τὴν βαθεῖαν ἔνεκα τούτου ἀγωνίαν του· ἐὰν δ' εἶνε ὁ ποὺς ἀδυνατεῖ νὰ βαδίσῃ. Τὰ παραδοξότερα ὅμως φαινόμενα τῆς υποβολῆς εἶνε τὰ τῆς ψυχικῆς καλουμένης ζωῆς, παραγόμενα ἐπὶ τῶν ἀγγειοκινητικῶν νεύρων.

Καὶ τῷ ὄντι τί ἐκπληκτικώτερον τοῦ νὰ βλέπῃ τις νὰ παράγεται εἰς τὸν ὑπνωτισμένον ἐκδόριον μόνον διὰ τοῦ λόγου! Δὲν ἔχει παρὰ νὰ σημειώσῃ ὁ πειραματιστὴς εἰς τι μέρος τοῦ σώματος τοῦ ὑπνωτάτου καὶ νὰ τῷ εἴπῃ «ἐδῶ νὰ παραχθῇ ἐκδόριον» καὶ μετ' ὀλίγον χρονικὸν διδόντῃα ἀρχεται ἐπὶ τοῦ σημειωθέντος μέρους ἐρυθρότης, ἐξόγκωσις καὶ ἀκολούθως ψυδαλίδες, ὅλα τ. ἐ. τὰ φαινόμενα πραγματικοῦ ἐκδορίου.

Αἱ Σχολαὶ τῆς Salpêtrière καὶ Nancy ἀριθμοῦσι τοιαῦτα πειράματα ἀδιαφιλονέικτα.

Ὁ Janet παρήγαγε διὰ τῆς υποβολῆς πολλάκις συναπισμούς ἐπὶ διαφόρων γυναικῶν. «Τῇ ὑπέθαλα, λέγει, ἡμέραν τινὰ ὅτι τῇ ἔθεσα εἰς σμειωθὲν μέρος τοῦ σώματός της συναπισμὸν διηρημένον εἰς 6 τεμάχια. Ἡ ἐρυθρότης τοῦ ἀνυπάρχτου συναπισμοῦ παρήχθη τελείως εἰς τὸ σμειωθὲν σχῆμα, ἐπέμεινε μάλιστα καὶ πλεόν τοῦ συνήθους.»

«Παρήγγειλα εἰς ἄλλην συναπισμὸν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ στῆθους εἰς σχῆμα S ὅπως τῇ ἀφαίρεσά τοῦ νευρικοῦ αὐτῆς ἥσθημα. Ἡ υποβολή μου, λέγει, ἐξετελέσθη κατὰ γράμμα παρήχθη τ. ἐ. ὁ συναπισμὸς ἐπὶ τοῦ στῆθους της εἰς τὸ ὀρισθὲν σχῆμα S καὶ παρήλαθε τὸ ἥσθημα της.»

Ἀνάλογος εἶνε καὶ ἡ ἀκόλουθος παρατήρησις ἡμῶν εἰς ἀρρωστον ἦν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἶχομεν ὑπὸ τὴν θεραπείαν μας.

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος γυνὴ ἐπασχεν ὑστεροεπιληψίαν. Ἡμέραν τινὰ καθ' ἣν τὴν

ἐπεσκέψθημεν εὗρομεν αὐτὴν παραπονομένην, πλὴν ἄλλων ἐνοχλήσεων, δι' ἰσχυρὰ ρίγη, φύσεως νευραδθενικῆς. ἦτο ὠχροτάτη καὶ τρέμουσα, τὰ ἄκρα της ψυχρότατα, ἐπιμόνως δὲ ἐξελιπαρὴ τὴν διὰ φαρμάκου ἀνακουφισίν της ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης. Τὴν ὑπνωτίζομεν, οὖσαν εἰς ἄκρον ὑπνωτισμῶν καὶ τῇ δίδομεν τὴν υποβολὴν νὰ θερμανθῇ πλησιάζουσα τὴν εἰς τὴν γωνίαν τοῦ θωρακίου ἀνημμένην θερμάστραν (χωρὶς ἐννοεῖται νὰ ὑπάρχῃ τοιαύτη), μετὰ τινα ὥραν τὸ δέρμα αὐτῆς γενόμενον θερμὸν καὶ ἐρυθρὸν περιεργέετο ὑπὸ ἰδρώτος καὶ ὀχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ συνεπείᾳ νέας υποβολῆς ὑμῶν ἦν τῇ ἐδώκαμεν ὅτι δῆθεν μέρος τι τῆς χειρὸς της, ὅπερ ἐσημειώσαμεν, ἐπλησίασε πλείοτερον τὴν πυρᾶν, ἔδειξε σημεῖα ἀρχομένου ἐγκαύματος. Ἐθερμάνθη λοιπὸν καὶ μικροῦ δεῖν ἔκαίετο ἄνευ πυρὸς ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς υποβολῆς, τῆς ἀπλῆς τ. ἐ. διαταγῆς διὰ λόγου.

Πλείστα ἀνάλογα παραδείγματα τῆς περιέργου ταύτης ἐπιρροῆς τῆς υποβολῆς ἐπὶ τοῦ ἀγγειοκινητικοῦ συστήματος τοῦ ὑπνωτισμένου ἀριθμεῖ ἡ σήμερον καὶ παλαιότερα ἀκόμη ἱατρικῇ.

Θὰ ἐχρειάζοντο τόμοι ὀλόκληροι διὰ νὰ ἀπαριθμῇ τις τὰς θαυμασίας θεραπείας τῶν ἀγίων καὶ τῶν ἀποστόλων διὰ τῆς δυνάμεως ταύτης τῆς υποβολῆς (Grelety. *Du merveilleux, des miracles et des pèlerinages au point de vue medical* 1876, 38).

Ὁ μαγνητιστὴς δύναται νὰ παραγάγῃ πληγὴν διὰ φαντασμάδους πόνου ἔλεγεν ὁ Charpignon (*Physiologie magnétique* 364).

Τὸ αἷμα μιᾶς σικύας ἔπαυε τοῦ νὰ ρεῖ ἢ ἐπανέργεε κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ μαγνητιστοῦ (*Journal magnétique* 1852, 446).

Πλείστα ἀνάλογα πειράματα ἐτελέσθησαν ὑπὸ τοῦ Focachon ἐν Nancy, τῶν Bourru et Burol ἐν Rochefort καὶ τόσον ἄλλων νεωτέρων.

Εἰς γυναῖκα 22 ἐτῶν ἔγγαμον, ἀλλὰ μὴ ἐχούσαν τέκνα ἔδωκεν ὑπνωτίδας ὁ κ. Luys τὴν ἐξῆς υποβολὴν «ἐκ τῶν μαστῶν σου, τῇ λέγει, νὰ ἐκρεύσῃ γάλα. Καὶ δὲν ἐπῆλθε μὲν τελεία γαλακτόρροια, διότι ὁ πειραματιστὴς δὲν παρέτεινε πολὺ τὴν υποβολὴν ἐκ φόβου ἐνδοεχομένης διαταραχῆς, παρετήρησεν ὅμως μετ' ἐκπλήξεώς του τὰ ἐξῆς. Οἱ μαστοὶ τῆς γυναικὸς ἐξωγκώθησαν τὰ μέγιστα, αἱ δὲ ἄλφ αὐτῶν ἐχρωματίσθησαν ὑποφαίως μετ' ἐξοιδήσεως τῶν θηλῶν ἐκ τῶν ὁπίων κατόπιν ἤρχισε νὰ ἐκρέμῃ ὑγρὸν ὀρρῶδες ὅπερ ἐκπλίδονε τὸν ὑπενδύτην τῆς γυναικὸς ὡς ἡ ἐξ ἀμύλου κόλλα.

Εἰς ἄλλην, ἔγγυνον, κατὰ τὴν ὥραν τοῦ τοκετοῦ, ὅστις ἐδράδυνεν ἐξ ἀτονίας τῆς μήτρας, ἀφ' οὗ τὴν ὑπνωτίσεν, ἔδωκε τὴν ἐξῆς υποβολὴν: «Αἱ συστολαὶ τῆς μήτρας

δου, τῇ λέγει, νὰ τελῶνται κανονικῶς καὶ μετὰ τῆς δεοῦσης φυσιολογικῆς δυνάμεως, ὁ τοκετὸς νὰ περαιωθῇ κατὰ φύσιν καὶ ἀνευ πόνων...» Φαντάζεσθε ποία ἦτο ἡ ἐκπληξίς τῆς γυναικὸς ἥτις ἐκοιμήθη ἐγγυος καὶ ἐξύπνισεν ὑπὸ τὰς κραυγὰς τοῦ νεογεννήτου τέκνου τῆς ὅπερ εἶδεν αἰθνης εἰς τὸ πλευρόν της! Ἐκστατικοὶ δὲ οἱ παρίστανται ἐγίναμεν μάρτυρες τοῦ περιέργου τούτου φαινομένου.

Μ ν ἡ μ ν. Καὶ εἰς ταύτην δὲν ὑπολείπεται ἡ ἐπιρροὴ τῆς ὑποβολῆς. «Νὰ μὴ μὲ ἐνθυμηθῇς ἅμα ἐξυπνήσης» λέγει ὁ ὑπνωτιστὴς εἰς τὸν ὑπνοδότην του· ἀφύπνιζόμενος δ' οὗτος τὸν ἀσμονεῖ ἐντελῶς.

Ἀλλὰ καὶ ψυχικὰ πάθη δύναται νὰ τῷ ἐγχαράξῃ διὰ τῆς ὑποβολῆς, οἷον ἔρωτος, φιλίας, ἔχθρας κ.τ.λ. πρὸς τι πρόσωπον· ἐξυπνιζόμενος δ' ὁ ὑπνωτισμένος εὐρίσκειται αἰθνης φιλικώτατα ἢ ἐχθρικώτατα διατεθειμένος πρὸς τὸ ὑποδειχθέν πρόσωπον ἢ ἐρωτευμένος πρὸς τὴν δεῖνα νεανίδα κλπ.

Φρεναπάται (Hallucinations)

Εἰς τὰς διαφόρους ἐξ ὑποβολῆς πλανάσεως, ὡς ἀπρηθμίσαμεν, ἡ φαντασία δὲν μένει ἀμέτοχος τῆς τοιαύτης ἐπιρροῆς. Θανμαδία εἶνε καὶ εἰς ταύτην ἡ δύναμις τῆς ὑποβολῆς.

Ἐντεῦθεν αἱ δι' αὐτῆς ποικίλαι φρεναπάται καὶ ψευδαἰσθήσεις, παραγόμεναι εἴτε ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς ὑποβολῆς εἴτε αὐτομάτως καὶ κατὰ συνειρμόν, τ. ε. ὑποβάλλει τις εἰς τὸ ἄτομον τὴν ἀρχικὴν ἰδέαν καὶ ἐκτελεῖ ταύτην μὲ ὅλα της τὰ σχετικὰ συνακόλουθα.

Π. χ. ἐὰν εἰπώμεν εἰς τὸ ὑπνωτισμένον ὑποκείμενον ὅτι κρατεῖ εἰς χεῖρας του ἓν πτηνόν, μίαν ἀπόδονα φερ' εἰπεῖν, ὅχι μόνον πιστοποιεῖ διὰ τῶν διαφόρων χειρονομιῶν του ὅτι βλέπει καὶ κρατεῖ ταύτην εἰς χεῖρας του ἀλλ' ὁσονοῦπω οὕτως βεβαίως ὅτι ἀκούει καὶ τὸ ἄσμα της (Hallucinations complexes).

Τῷ λέγει τις ὅτι εὐρίσκειται εἰς τὸ ἀτμόπλοιον ταξιδεύων καὶ ὅχι μόνον ἐμεῖ καὶ ὑποφέρει ἀπὸ ναυτίαςιν ἀλλὰ νομίζει ἀκολουθῶς ὅτι ἐπεσεν ἐκ τοῦ ἀτμόπλοιου καὶ ἰδοὺ τον, κολυμβῇ μετ' ἀγωνίας, ἐπὶ τοῦ πατώματος νομίζων ὅτι εὐρίσκειται ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ἀνεγείρεται εἰπετα μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἐσώθη ἐξελθὼν εἰς κάποια νῆσον καὶ ριγῶν σφόδρα ἐκ τῆς ψύξεως ἦν ὑπέρσθην ἐντὸς τῆς θαλάσσης κατὰ το ναγάγιον! Ὁραιότατα περιγράφει τοιαῦτα πειράματα ὁ Richet.

«Ἐκαμα, λέγει, τὸ ὑποκείμενον ἐφ' οὗ ἐπειραματιζόμενον νὰ ἀνέλθῃ εἰς λαμπρὰς ἐκδρομὰς ἐπὶ τῆς σελήνης, τὸ κατεδίδατο ἀκολουθῶς εἰς τὰ βᾶθρα τῆς γῆς... Μὲ ἤρκει νὰ τῷ δώσω ἐν θέμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου συνέπλεκε τὰς περιεργότερας φαντασιώσεις πλοκάς.»

Παράδοχοι τροπαὶ τῆς προσωπικότητος τοῦ ὑπνωτισμένου δι' ὑποβολῆς

Διὰ μόνου τοῦ λόγου ὁ πειραματιστὴς δύναται ἐπίσης νὰ προκαλέσῃ εἰς τὴν

φαντασίαν τοῦ ὑπνοδότη ἀληθεῖς ἀλλαγὰς τῆς προσωπικότητος του. Νὰ καταστήσῃ τουτον ἄ. χ. ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας γέροντα ἢ νὰ τὸν μεταφέρῃ εἰς παρελθούσας περιόδους τοῦ βίου ἢ δὴ ἀσμονηθείσας κ.τ.λ.

Καὶ ὁ ψυχραιμότερος παρατηρητὴς δὲν δύναται παρὰ νὰ ἐκπλαγῇ τῇ ἀληθείᾳ πρὸ τοιούτων φαινομένων, ὧν περιγράφωμεν εὐθὺς ἀμέσως τινὰ ἐκ τῶν περιεργότερων.

Καὶ εἰς ἀρχαιοτέρους συγγραφεῖς ἀνευρίσκομεν τοιαύτας περιγραφὰς οἷον εἰς τὰ πειράματα τῆς λεγομένης μαγνῆτικῆς μαγίας (Magie magnétique) τοῦ Dupotel, τοῦ ὁποίου ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ἀποσπᾶσθωμεν τὴν ἀκόλουθον περιγραφὴν διὰ τὸ περιέργον τῆς περιγραφῆς (dans son style ronflant.)

«Ἄς πειραθώμεν, λέγει, εἰς ἓνα νέον ἄνδρα νὰ φέρωμεν ἀπὸ τοῦδε τὴν γεροντικὴν παρακμήν. Τὸ γῆρας ὡς καταλάβῃ τὸν ζῶντὸν καὶ ὀρμητικὸν νεανίαν, ὡς παρουσιάσθῃ τοῦτο μὲ τὸν ἰδιάζοντα χαρακτῆρα του. Πρέπει τὰ ἔτη νὰ σφραγίσωσι διὰ τῆς σφραγίδος των ἐκείνον τὸν ὁποῖον ἡ φύσις ἔταξεν εἰς τὸ τέταρτον τῆς περιόδου τοῦ βίου. Πρέπει νὰ γίνῃ ἑκατοντοῦτις χωρὶς νὰ διανύσῃ τὰ ἔτη... Ἰδοὺ τον εἰς τὴν φωνήν μου, (ἐνταῦθα ἐννοεῖται ὅτι τῷ δίδει τὴν ὑποβολὴν νὰ γηράσῃ). Ἡ ράχης του κυρτοῦται, τὰ σκέλη του κλονοῦνται, ἡ ὁμιλία του γίνεται ἀσθενής, ἔχασε τὸν ἡχηρὸν τόνον της, αἱ γραμμαὶ τοῦ προσώπου συρρικνοῦνται, ὁ ὀφθαλμὸς του χάνει τὴν ζωηρότητα του. Στριφίζεται ἐπὶ τῆς βακτηρίας, ἥτις τῷ ἐδόθη. Δὲν ἔχει πλέον τίποτε ἐκ τοῦ ἀνθους τῆς ἡλικίας. Το λεκτικόν του εἶνε λεκτικὸν γέροντος. Τὸ στόμα του εἶνε χαῖνον.

Ἀπὸ τῶν ρῖνα του στάζει δάκρυ κυλάδεις. Πτῦει ὕλας φλεγματώδεις. Ἐὰν σκεπτικῶς, πέρνει τὴν πρέζα του καὶ βαδίζει ἀργὰ μὲ μετρημένα βήματα. Εἶνε τοῦτ' αὐτὸ φύσις γεγηρακυῖα, ἀνθρώπος ἐγγὺς τοῦ τάφου. Ἀλλὰ... τί λέγω; νομίζει ἐαυτὸν νέον· ρίπτει βλέμμα ἀρπακτικὸν ἐπὶ τῶν νεανίδων καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του φαίνεται ὅτι λέγουσιν: εἶμαι ἀκόμη ἱκανός! Μάταιον καὶ κομπορῆμον γερόντιον! δὲν δύναμαι νὰ σὲ ἀφήσω εἰς τὴν ἀθῶαν παραφροσύναν σου. Ἐπ' ἀνέλθε, ἐπ' ἀνέλθε τάχιστα εἰς τὸ ἔαρ σου. Αὐτὸ τὸ ὁποῖον τέρπει τὴν συνεδριάσιν μας μὲ θλίβει εἰς τὴν καρδίαν. Ζῶσα εἰκὼν τῆς παρακμῆς τοῦ βίου! γεννᾶς μελαγχολικὰς σκέψεις. Καὶ διὰ τὰς στιγμὰς τὰς ὁποίας σοὶ ἀφήρεσθαι, νεανία, θά ἔχω τὸ κρῖμα σου. (Ἐννοεῖται ἐνταῦθα ὅτι ὁ πειραματιστὴς τὸν ἀφύπνιζει)...»

Ὁ Janet ὑπνωτίσας γυναῖκα, ἥτις ἐπάσχευ ἀναισθησίαν εἰς τὸ ἀριστερόν ἡμίστριον, τὴν ἐδεδαίωσε διὰ τῆς ὑποβολῆς ὅτι εἶνε ἡλικίας μόνον 10 ἐτῶν καὶ μετεμορφώθη ἡ δυστυχὴς εἰς 10ετὴς κοράσιον μὲ τὴν ζωηρότητα, τὴν φαιδρότητα, τὰς κινήσεις, ὡς εἶχεν εἰς τὴν 10ετῇ ἡλικίαν της· ἐξήτει τὴν κοῦκλαν της νὰ παῖξῃ, ἐχόρευεν, ἐκάλει τὰς τότε ὁμηλικὰς της φίλας καὶ ἄλλα πρόσωπα γνωστὰ εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὰ ὁποῖα ἦδον εἶχε ἀσμο-

νήσει. Τὸ περιεργότερον ὅμως ὅτι ἐνῶς εἶπομεν, ἦτο ἀναισθητικὴ εἰς τὸ ἀριστερόν της μέρος, ἐπανέκτησε τὴν αἰσθησίν της κατὰ τὴν μεταμόρφωσίν της εἰς 10ετῇ ἡλικίαν, καθ' ἣν δὲν ἦτο ἀναισθητικὴ.

Ἐπνωτίσας ἄλλαν, ἥτις ἦτο τυφλὴ ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ ὀφθαλμοῦ, τὴν ἐπαναφέρει δι' ὑποβολῆς εἰς ἡλικίαν 7 ἐτῶν· παρατηρεῖ ὅτι εἶναι ἀναισθητικὴ ἐκ τοῦ πάσχοντος ὀφθαλμοῦ. Τὴν μεταφέρει ἀκολούθως εἰς ἡλικίαν 6 ἐτῶν καὶ ἡ τέως τυφλὴ ἀνέκτησε τὸ φῶς τῆς· ἐδόλεπε τ. ε. καὶ διὰ τῶν δύο ὀφθαλμῶν! Παρατηρεῖ λοιπὸν κατὰ τὸ πείραμα ὅτι εἰς τὰς διαφόρους ἡλικίας εἰς τὰς ὁποίας τὴν μετέφερε παρουσιάζοντο καὶ αἱ διάφοροι φάσεις τῆς προϊούσης ὑστερικῆς τυφλώσεως της καὶ τὰς ὁποίας αὕτη ποσὶς δὲν ἐνθυμεῖτο.

Ἐπνωτίζει ἑτέραν γυναῖκα εἰς τὴν ὁποίαν ὑποβάλλει ὅτι δὲν εἴμεθα εἰς τὸ ἔτος 1888 κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον.

Ὁ πειραματιστὴς ἐγένεον ἐνταῦθα μάρτυς ἀπροσδοκῆτου φαινομένου, τοῦ ἑξῆς:

Ἡ γυνὴ ἀρχίζει νὰ στενάξῃ, παραπονεῖται ὅτι εἶναι βεβαρυμένη καὶ δὲν δύναται νὰ βαδίσῃ. Ἐ λοιπόν, τί ἔχεις; τὴν ἐρωτᾷ. Ὡ τίποτε ἀλλὰ... εἰς τὴν κατάστασιν ποῦ εὐρίσκομαι... Ποῖαν κατάστασιν; Καὶ διὰ μίαν χειρονομίαν τῷ δεικνύει τότε τὴν κοιλίαν της ἥτις αἰθνης ἐξωγώκηθη πραγματικῶς καὶ ἦτο τεταμένη συνεπείᾳ ὑστερικοῦ τυμπανίτου.

Τι εἶχε συμβῆναι;

Ὁ πειραματιστὴς τὴν εἶχεν ἐπαναφέρει ἐν ἀγνοίᾳ του καὶ κατὰ σύμπτωσιν εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν αὕτη ἦτο ἐγγυος. Ἐπανελθοῦσα λοιπὸν διὰ τῆς ὑποβολῆς εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπανέκτησεν ὅλας τὰς σωματικὰς καὶ ψυχικὰς καταστάσεις, ὡς εἶχε τότε, ἐν αἷς καὶ τὴν ἐξόγκωσιν τῆς κοιλίας καὶ λοιπὴν εἰκόνα μίαν ἐγγύου!

Ὡς βλέπει τις ἡ δύναμις τῆς ὑποβολῆς κατὰ τὰς ὑπνωτιστικὰς καταστάσεις ἀναπτύσσεται εἰς βαθμὸν ὄντως θαυμασίον.

Ἀλλὰ τὰ ὅρια τοῦ ζητήματος τῆς ὑποβολῆς ἢ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ζωικοῦ μαγνητισμοῦ εἶνε εὐρύτερα καὶ ἐκτείνονται πέραν τοῦ ὑπνωτισμοῦ μέχρι τῶν φαινομένων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, εἰς διάφορον ἐννοεῖται βαθμὸν.

Εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὸν ὑπνωτισμὸν τὰ ἐξ ὑποβολῆς φαινόμενα εἶνε ἀσυγκρίτως ἐντονώτερα καὶ παρουσιάζουν τι τὸ ὑπερφυσιολογικόν, ὁ λόγος δὲ τοῦτο εἶνε ὅτι κατὰ τὸν ὑπνωτισμὸν, σιγῶσιν ἀποτόμως, ὡς εἶδομεν, τινὰ τῶν φυσιολογικῶν κέντρων τοῦ ὑπνωτισμένου καὶ ἀναπτύσσονται ἄλλα εἰς μεγίστην λειτουργικὴν ἐντασιν· ἐνῶ ἡ ἐργηγόρσει συμβαίνουσα καθ' ἡμέραν ὑποβολὴ ἔχει οὕτως εἰπεῖν τύπον φυσιολογικὸν διότι γίνετα ἐντὸς τῶν νόμων τῆς μακρᾶς ἔξεως.

Πόσα τῷ ὄντι φαινόμενα ὑποβολῆς δὲν λαμβάνουσι χώραν εἰς τὸν καθημέραν βίον...

Τὶ ἄλλο εἶνε π. χ. τὸ φαινόμενον ἐνὸς ρήτορος ὅταν διὰ τῆς εὐγλωττίας του

πείθει καὶ συναρπάζει τὰ πλήθη παρὰ φαινόμενον ὑποβολῆς; ἢ ἐνός σοφοῦ διδασκάλου ὅταν μεταδίδει τὰς γνώσεις του;

Τὴ ἄλλο εἶνε παρὰ φαινόμενον ὑποβολῆς ὅταν ἔξοχος ἠθοποιὸς ἀπορροφᾷ συμψυχὸν τὴν προσοχὴν τῶν θεατῶν διὰ τῆς δραματικῆς του τέχνης καὶ τῶν σκηνικῶν του κατὰ τὴν ὥραν τῆς παραστάσεως; Καὶ ἡ ἀπλὴ μετάδοσις μιᾶς ιδέας ἢ αἰσθήματος ἀπὸ ἀτόμου εἰς ἕτερον, λέγει ὁ *Bernheim* καὶ τόσοι ἄλλοι, εἶνε φαινόμενον ζωικοῦ μαγνητισμοῦ τελούμενον δι' ὑποβολῆς ἐν ἐργηγόρσει.

Μία ψυχὴ μεγαλοφυῆς εἶνε βεβαίως ὅν ὅπερ ἐγκλείει ἐν ἑαυτῷ στοιχεῖα εὐφυΐας πυκνότερα καὶ τελειότερα, ὅταν δὲ δρᾷ ἐπὶ τοῦ κόσμου δὲν κάμνει ἄλλο παρὰ νὰ μεταδίδῃ ταῦτα διὰ τῆς ὑποβολῆς, νὰ μαγνητίσῃ τὸν τρόπον τινὰ τοὺς ἀτελεστέρους.

Τὴ ἄλλο ἦσαν λ. χ. ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ μέγας Ναπολέων καὶ τόσαι φιλόδοξοι ὑπάρξεις παρὰ μεγάλοι μαγνητισταὶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος;

Ὅμοιως, οἱ ἰδρυταὶ διαφόρων θρησκευτικῶν καὶ φιλοσοφικῶν συστημάτων;

Ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀκόμη θαυμάζομεν ἐν λαμπρὸν ἄγαλμα ἢ μίαν καλλιτεχνικὴν εἰκόνα, ἐκείνη εἶνε ὁ μαγνητιστής, ἡμεῖς τὸ *sujet* τῆς.

Τὰ διάφορα νέα συγγράμματα ἢ τὰ καθ' ἐκάστην διασκορπιζόμενα φύλλα τῶν ἐφημερίδων τὰ ἀναγγέλλοντα νέας ιδέας τὴ ἄλλο τελοῦν παρὰ φαινόμενον ὑποβολῆς;

Αὐτοὶ ἀκόμη οἱ νεωτερισμοὶ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, εἰς τὰς ἐνδυμασίας τοὺς τρόπους τοῦ ζῆν κλπ. τί ἄλλο εἶνε παρὰ μετάδοσις, παρὰ ὑποβολὴ τῆς καλαισθησίας τῶν μὲν πρὸς τοὺς δέ;

Καὶ αἱ τόσαι τέλος παντοῖαι ἐντυπώσεις κατὰ τὸ διάστημα τῆς ζωῆς.

Περὶ τὸν νὰ προσθέσῃ τις ὅτι αἱ συνθῆκαι ὑφ' ἃς τελοῦνται τὰ φαινόμενα τῆς ὑποβολῆς εἶναι βεβαίως ἀπειροποικίλοι τὴν φύσιν καὶ τὸ ποῖον.

Λ. χ. ἡ ὑποβολὴ μιᾶς ὑψηλῆς ιδέας ἀπὸ ἐνός ἀτόμου εἰς ἕτερον προϋποθέτει βεβαίως εὐγενεστέραν φύσιν καὶ τοῦ δεχομένου τὴν ὑποβολὴν ἀτόμου καὶ ἐτι πλεόν τοῦ μεταδίδοντος ταύτην παρ' ὅ,τι ἡ ὑποβολὴ ιδέας χαμηλοτέρας ὡς συμβαίνει φερ' εἰπεῖν εἰς τὴν μετάδοσιν μιᾶς μόδας ἐνδυμασίας, κοινωνικῶν τύπων καὶ ἐπιτηδεύσεων καὶ λοιπῶν πηθικισμῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, διὰ τοιαύτης φύσεως ὑποβολῆν ἀπαιτεῖται βεβαίως *sujet* ψυχῆς ταπεινῆς καὶ μικροφυοῦς.

Θὰ ὑπερέβαινέ τις τὰ ὅρια τῆς συνοπτικῆς ταύτης πραγματείας ἐὰν εἰσῆρχετο εἰς τὴν πλήρη ἀνάπτυξιν καὶ ἐξηγήσιν τῶν τοιούτων φαινομένων τῆς ὑποβολῆς καὶ τοῦ ζωικοῦ μαγνητισμοῦ τοῦ ὁποῖου ἐνταῦθα μόνον ἀμυδρὰν εἰκόνα προσέθεμεθα νὰ δώσωμεν δι' ὅσον οἶον τε συνεσφυγμένης περιγραφῆς.

Ἐπίδρασις τῶν μετὰλλων καὶ μαγνητῶν ἐπὶ τῶν ὑπνωτισμένων

Οἱ μαγνήται καὶ τινὰ τῶν μετὰλλων ἔχουσι τὴν ιδιότητα νὰ δρῶσιν ἐξ ἀπο-

στάσεως καὶ κατὰ περίεργον τρόπον ἐπὶ τῶν ὑπνωτισμένων ἀτόμων.

(Ἀνάγκη νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἀνάλογοι ἐπιδράσεις παρατηρήθησαν ἐσχάτως καὶ διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ καὶ τεμαχίων ξύλων ἀκόμη.)

Μεταξὺ ἄλλων τὰ ἀκόλουθα πειράματα, τελεσθέντα εἰς τὸ Νοσοκομεῖον *Charité*, εἶνε λίαν χαρακτηριστικὰ τῆς ιδιότητος ταύτης.

Ὁ πειραματιστής ὑπνώτιζεν εἰς ληθαργίαν ἐν ὑποκείμενον, διὰ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ ἔθετε πρὸ τοῦ προσώπου τοῦ ὑπνωτισμένου πῖνακα ἀρκετῆς παχύτητος, ἰστάμενος δὲ μακρὰν 8—10 μέτρα ἐκράτει εἰς χεῖρας του εὐθὺ τεμάχιον μαγνήτου οὗ τὸν ἓνα πόλον διπύθνε πρὸς τὸν ὑπνωτισθέντα· μετὰ τινὰ δευτερόλεπτα ὁ ὑπνωτισμένος μετέπιπτεν εἰς κατάστασιν καταληψίας, ἦνοιγε μεγάλως τοὺς ὀφθαλμούς, ἠγείρετο τοῦ καθίσματός του καὶ διπύθνετο ἡρέμα πρὸς τὸν μαγνήτην ἐλκόμενος ὑπὸ τούτου. Ἐνῶ δ' ἐβάδιζε πρὸς τὴν διεύθυνον ταύτην, βοηθὸς τοῦ πειραματιστοῦ ἰστάμενος ὀπισθεν ἐλάμβανεν εἰς χεῖρας ἕτερον τεμάχιον μαγνήτου τῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ διπύθνε τούτου τὸν ἀντίθετον πόλον ὀπισθεν τῆς ῥάχεως τοῦ ὑπνωτισμένου.

Καὶ τότε τί ἐβλεπέ τις;

Ὁ ὑπνωτισμένος, τοποθετημένος μεταξὺ δύο ἀντιθέτων μαγνητικῶν ρευμάτων, ἵστατο ἀκίνητος, ἀδυνατῶν νὰ προχωρήσῃ. Ἐὰν ἀφήρετο ὁ πρῶτος μαγνήτης τοῦ πειραματιστοῦ ὁ ὑπνωτισμένος τότε εἴλκετο ἀμέσως πρὸς τὸ ὀπίσω ἐκ τοῦ δευτέρου μαγνήτου ὃν ἐκράτει ὀπισθεν ὁ βοηθός, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ τὸν βλέπῃ ὁ ὑπνωτισμένος.

Ἄλλο πείραμα οὐχὶ ὀλιγότερον περίεργον:

Ἐν ὑποκείμενον, ὅπερ ὑπέστη προηγουμένως τοιαύτην μαγνήτιδιν, ὑπνωτίσθῃ ἐπίσης ὑπὸ τοῦ πειραματιστοῦ εἰς ληθαργίαν, μετὰ τοῦτο ὁ πειραματιστής ἐθεσεν εἰς μικρὰν ἀπὸ τοῦ ἀτόμου τούτου ἀπόστασιν μαγνήτην παχὺν μὲ 5 ἄκρα. Εἰς τὴν ἀρχὴν οὐδεμίαν ἐξεδηλοῦτο κατὰ τὸ φαινόμενον ἐπίδρασις τοῦ μαγνήτου· ἐν τούτοις τὸ ὑποκείμενον τοῦτο ἐμαγνητίζετο ἡρέμα, ἐφορτίζετο τ. ε. μαγνητικοῦ ρεύματος ὅπως μία φυάλη τοῦ *Leyde*. Καὶ τῷ ὄντι τοῦτο ἐγένετο φανερόν ἐκ τοῦ ἐξῆς· Ὁ πειραματιστής ἀφήρεσε τὸν μαγνήτην καὶ μετὰ δὲς κρυφὰ τοῦ ἀτόμου εἰς ἄλλο δωμάτιον ἐκρυψε ταχέως τούτον περιτυλίξας ἐντὸς πολλῶν κλινισκεπασμάτων.

Ἰδοὺ τὴ ἀμέσως παράγεται:

Ὁ ὑπνωτισμένος, ὅστις ἐμαγνητίσθῃ, μεταπίπτει εἰς καταληπτικὴν κατάστασιν, ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμούς· ἐγείρεται σιωπηλῶς καὶ βῆμα πρὸς βῆμα ὁδηγεῖται ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ μαγνήτου πρὸς ἀνείρεσιν αὐτοῦ χωρὶς κανέν παρεντιθέμενον κώλυμα νὰ δύναται νὰ τὸν ἀποτρέψῃ. Ἐάν τις παρεντίθεται εἰς τὸν δρόμον τὸν ἀπωθεῖ μετὰ δυνάμεως ἀπεριγράπτου, ἐὰν κλείῃ τις τὴν θύραν, τὴν ὥθει μετὰ μεγίστης βίας διὰ νὰ ἀνοίξῃ. Ἀπαξ τέλος εἰσελθὼν εἰς τὸ δωμάτιον ἐνθα κρύπτεται ὁ μαγνήτης διεύθνεται ὡς βέλος

πρὸς τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ καὶ ἀναγνίσσων μεθ' ὁρμῆς τὰ κλινισκεπάσματα ἐν οἷς ἦτο περιτυλιγμένος ὁ μαγνήτης τὸν ἀνευρίσκει καὶ μένει ἐν σιωπῇ ἑκστάσει πρὸ τῶν πόλων αὐτοῦ ἢ ἐπιθέτει τὴν χεῖρα στήριζων ταύτην ἐκεῖ μετὰ βαθυτάτης εὐχαριστήσεως προσπλωμένος καὶ ἀκίνητος.

Μεταφορὰ (Transfert)

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγεται καὶ ἡ λεγομένη μεταφορὰ αἰσθήσεων, κινήσεων, πόνων κλπ. ἀπὸ ἐνός μέρους τοῦ σώματος εἰς ἄλλο, ὡς καὶ ἀπὸ ἐνός ἀτόμου εἰς ἕτερον.

Ἡ νευροπαθολογία δὲν ἔλειψε νὰ χρησιμοποιοῖται ἐν τῇ θεραπευτικῇ τὰ φαινόμενα ταῦτα τῆς μεταφορᾶς:

Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἐπανεφέρον τὴν αἰσθησιν εἰς μέρη ἀναίσθητα τοῦ σώματος.

Μετεδίδαδαν ἐπίσης διαφόρους νευραλγίας ἀπὸ τοῦ πάσχοντος ἀτόμου εἰς ἕτερον ὑπνωτισθέν ἐν ὑπνοβάσει καὶ ἐκ τοῦ δευτέρου τούτου ἀπεδίωξαν ἀκολούθως τὴν νόσον διὰ τῆς ὑποβολῆς. Πλεῖστοι ἄλλαι νόσοι δυναμικαὶ θεραπεύονται σήμερον διὰ τῆς μεθόδου ταύτης μεταγγιζόμεναι οὕτω. Καὶ ιδέαι ἀκόμη μετεφέρθησαν ἀπὸ ἐνός ἀτόμου εἰς ἕτερον τῇ ἀπλῇ παρενθέσει τοῦ μαγνήτου (*Babinski*).

Τὰ ἐξῆς λέγει ὁ *Janel* ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο:

«Μοὶ φαίνεται ὅτι ὁ μαγνήτης, ὅπως αἱ μεταλλικαὶ πλάκες, ὅπως ὁ ἡλεκτρισμός, ἔχει μίαν ἀληθεῖ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἀδυνατισμένων τούτων νευρικῶν συστημάτων.

Ἡ γυνὴ *L.* ἦτις ποτὲ δὲν ὑπῆγεν εἰς νοσοκομεῖον, ἦτις δὲν γνωρίζει τίποτε περὶ τῶν ζητημάτων τούτων, ἐπεσε σπινθηροσπασμένη ἀπο διαγόνων μέχρι ποδῶν ἅμα ἐθαῖεν ἓνα μαγνήτην.

Ἀλλὰ, ἡ *R.*, ἐπανακτῆ χάρις εἰς τὸν μαγνήτην τὴν αἰσθητικὴν τῆς ἀφῆς τῆς ἦν δὲν ἠδύνατο νὰ τῇ δώσῃ ἡ ὑποβολή.

Ἰδοὺ μετὰ πάσης ἐπιφυλάξεως ἡ ἐξηγήσις ἦτις μοὶ φαίνεται πιθανή:

Ἡ ἐπίδρασις τοῦ μαγνήτου θὰ ἦνε μία αοριστος διεγερσις, ἀνάλογος πρὸς τὴν παραγομένην ἐκ τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος, τῶν πλακῶν τοῦ *Burg*, καὶ ἡ ἰδιόζουσα μορφή ὑπὸ τὴν ὁποῖαν ἡ διεγερσις αὕτη ἐκδηλοῦται (ἐπ'ἀνδοξος τῆς αἰσθητικότητος, συσπάσεις, μεταφοραί,) θὰ ἐξηρτῶντο ἐκ νόμων μᾶλλον ψυχολογικῶν ἢ φυσικῶν.»

Εἰς τὸ αὐτὸ περίπου συμπέρασμα ἐθθαδε καὶ ὁ *Féré* δι' ἄλλων σπουδῶν (*Féré, sensation et mouvement, 75.*)

Ἡ τοιαύτη θαυμασία ἐπίδρασις τοῦ ρεύματος ἐν τῷ ζωικῷ ὅσῳ καὶ τῷ παγκοσμίῳ μαγνητισμῷ εἶνε τῷ ὄντι, ὡς βλέπει τις, ζήτημα ἀξιώτατον σπουδῆς.

Ἐνταῦθα μᾶς υπενθυμίζεται ἡ ἀκόλουθος σχετικὴ περικοπὴ τοῦ *Camille Flammarion*.

Ἀπολύτως εἰπεῖν τὸ σπεῖον δὲν ὑπάρχει. Δάδωμεν μεταξὺ τῶν χειρῶν μας μίαν σφαῖραν ἐκ σιδήρου. Ἡ σφαῖρα αὕτη σύγκεται ἐκ μορίων δοράτων ἅτινα δὲν ἐξά-

πτονται πρὸς ἀλλήλα καὶ ἄτινα ἀποτε-
λοῦνται ἐπίσης ἐξ ἀτόμων μὴ συνεχόμε-
νων. Ἡ συνέχεια ἦν φαίνεται ὅτι ἔχει ἢ
ἐπιφάνεια ταύτης καὶ ἢ φαινομενικὴ στε-
ρεότης εἶνε λοιπὸν καθαρά ἀπάται. Δι'
ἐκείνον ὅστις ἠθέλει ἀναλύσει τὴν ἐσω-
τερικὴν αὐτὴν ὑφὴν εἶνε στρόβιλος σκι-
πῶν ὑπενθυμίζων ἐκείνας αἰτνες στρέ-
φονται ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ κατὰ τὰς ἡμέ-
ρας τοῦ θεοῦ.

Ὅλα αὐτὰ τὰ μόρια, ὅλα αὐτὰ τὰ ἀτο-
μα διατελοῦσιν ἐν διπνεκῇ κινήσει ὅπως
οἱ κόσμοι εἰς τὸ διάστημα καὶ ἡ ὑφὴ τῶν
σωμάτων εἶνε διωργανωμένη διὰ δυνά-
μεως ἀοράτου. Ἐν τῷ ὑδρογόνῳ εἰς θερ-
μοκρασίαν καὶ πίεσιν συνήθη ἕκαστον
μόριον εἶνε ἐφωδιασμένον ὑπὸ μίᾳ τα-
χύτητος μεταδοτικῆς, δοντικῆς, κυκλο-
φορικῆς 2 κιλόμετρον εἰς ἕκαστον δευτε-
ρόλεπτον τῆς ὥρας.

Πᾶν σῶμα ὀργανικὸν ἢ ἀνόργανον, ἀήρ,
ὔδωρ, φυτὸν, ζῶον, ἄνθρωπος, εἶνε οὕτως
ἐσχηματισμένον ἐκ μορίων ἐν κινήσει.

Τὸ ἴδιον σῶμα ἡμῶν δὲν εἶνε στερεώτε-
ρον ἀπὸ τὰ λοιπὰ ἕκαστον αἰμοσφαίριον
ἡμῶν εἶνε ὁλόκληρος κόσμος, ἀνευ παύ-
σεως οὔτε διακοπῆς, εἰς τὰς ἀρτηρίας
ἡμῶν, εἰς τὰς φλέβας μας, εἰς τὴν σάρκα
καὶ μας εἰς τὸν ἐγκέφαλόν μας, τὸ πᾶν
κυκλοφοροεῖ, τὸ πᾶν βαδίζει, τὸ πᾶν
ἀνακινεῖται ἐντὸς ἐνὸς ζωικοῦ στρόβιλου
τόσφ ταχέως ὅσον καὶ ὁ τῶν οὐρανίων
σωμάτων. Μόριον πρὸς μόριον, ὁ ἐγκέ-
φαλος ἡμῶν, τὸ κρανίον μας, οἱ ὀφθαλμοί
μας, τὰ νεύρα μας, ἡ σὰρξ ἡμῶν ὁλόκλη-
ρος ἀνανεοῦται ἀπαύστως καὶ τόσφ τα-
χέως ὥστε ἐντὸς τινῶν μηνῶν τὸ σῶμα
μας ἀλλάσσει ἐξ ὁλοκλήρου.

Ἐπλησιάζατέ ποτε τεμάχιον σιδήρου
εἰς βελόνην μαγνητισμένην, ἐλευθέρως
κρεμασμένην; Τὴ θαυμάσιον θέαμα αὐτὴ
ἢ κινητικότης, αὐτοὶ οἱ παλμοί, αὐταὶ
αἱ δονήσεις, αὐτὴ ἢ ἐξέγερσις τῆς βελό-
νης ὑπὸ τὴν ἐπίρροισιν ἐνὸς ἀντικειμέ-
νου κατὰ τὸ φαινόμενον ἀδρανούς καὶ
ὑπερδρᾶ ἐπ' αὐτῆς ἐξ ἀποστάσεως!

Παρατηροῦμεν μίαν ναυτικὴν πιξίδα
εἰς τὸ βάθος ὑπογείου τινὸς κεκλεισμένου
ἐρμητικῶς: τάγμα τι διέρχεται ἐπὶ δρό-
μου γειτονικοῦ καὶ ἡ πιξὶς συνταράσσεται,
ἐπιρρευσμένη ἐξ ἀποστάσεως ὑπὸ
τῶν χαλυβδίνων λογῶν.

Ἐν βόρειον δέλας ἀνάπτει εἰς τὴν Σουη-
δίαν; ἡ πιξὶς τὸ αἰσθάνεται ἐν Παρίσις.

Τὶ λέγω; αἱ κυμάνσεις τῆς μαγνητισμέ-
νης βελόνης εἶνε ἐν σχέσει καὶ μὲ τὰς
ἡλιακὰς κηλίδας καὶ ἐκκρήξεις. Ἡ νέα
φυσικὴ εἶνε ἢ προκήρυξις τοῦ ἀοράτου
Σύμπαντος. (Camille Flammarion, *Étoiles et Atomes*).

Ν. ΚΑΛΛΙΚΟΥΝΗΣ
ἱατρός

ΤΟ ΚΟΣΜΗΜΑ

Ἡ το μίᾳ ἐκ τῶν θελκτικῶν καὶ ὠραίων
ἐκείνων νεανίδων, αἱ ὁποῖαι γεν-
νῶνται κατὰ πλάνην τῆς εἰμαρμέ-
νης, ἐντὸς οἰκογενείας ὑπαλλήλων. Δὲν
εἶχει προῖκ δὲν εἶχεν ἐλπίδας, κανένα,

μέσον ὅπως γίνῃ γνωστὴ, ἀγαπητὴ καὶ
ἐπὶ τέλους γίνῃ σύζυγος ἀνδρὸς πλου-
σίου καὶ διακεκριμένου, ὡς ἐκ τοῦτου ἐ-
νυμφεύθη μικρὸν τινα ὑπάλληλον τοῦ
ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

Ἦτο ἀφελὴς μὴ δυναμένη νὰ στολίζη-
ται, ἀλλὰ δυστυχὴς ὡς ξεπεσμένη· διότι
αἱ γυναῖκες δὲν διακρίνονται οὔτε ἐκ τῆς
οἰκογενείας τῶν, οὔτε ἐκ τῆς καταγωγῆς
τῶν, ἢ ὠραιότητος τῶν, ἢ χάρις τῶν, τὰ
θέληντρα τῶν, χρησιμεύουσιν ὡς κατα-
γωγὴ καὶ ὡς οἰκογένεια· ἡ φυσικὴ τῶν
λεπτότης, ἡ ἐνστικτός τῶν κομψότης, ἡ
εὐκαμψία τοῦ πνεύματος τῶν εἶνε ἡ μό-
νη τῶν ἱεραρχία, ἥτις κάμνει τὰς κόρας
τοῦ λαοῦ ἐφαιμάλλους τῶν μεγάλων κυριῶν.

Ἐπέφερον ἀδιακόπως αἰσθανομένη ἐαυ-
τὴν ὡς γεννηθεῖσαν δι' ὅλας τὰς λεπτό-
τητας καὶ δι' ὅλας τὰς πολυτελείας. Ἐπέ-
φερε διὰ τὴν πτωχείαν τοῦ οἴκου τῆς,
τὴν ἀθλιότητα τῶν τοίχων τοῦ, διὰ τὰς
μεταχειρισμένας καρέκλας τῆς, διὰ τὴν
ἀσχημίαν τῶν ὑφασμάτων τῶν. Ὅλα τὰ
πράγματα ταῦτα, τὰ ὁποῖα μίᾳ ἄλλῃ γυ-
νὴ τῆς τάξεως τῆς σχεδὸν δὲν θὰ τὰ πα-
ρετήρει, τὴν ἐδασάνιζον καὶ τὴν ἐκαμνον
νὰ ἀγανακτῇ. Ἡ θέα τῆς μικρᾶς ἐκ Βρε-
τόνης ὑπηρετρίας τῆς, ἥτις ὑπηρετεῖ τὸ
πτωχικὸν τῆς ἀνεπὸλοι εἰς αὐτὴν πόθους
καὶ ὄνειρα ἀπωλεσθέντα. Ὁνειροπῶλει
στωπηροῦς ἀντιθαλάμους, στολισμένους
μὲ καταπετάσματα ἀπὸ ἀνατολικοὺς τά-
πητας, φωτιζομένους μὲ μεγάλους πο-
λυαιλέους ἐξ ὀρυχάλκου, καὶ δὴ ὑψηλοῦς
θαλαμηπόλους μὲ βραχὺ πανταλόνιον κοι-
μωμένους ἐπὶ ἀναπαυτικῶν καθεδρῶν, ἀ-
ποκοιμωμένους πλέον ἐκ τῆς βαρείας θερ-
μότητος τῶν θερμαστρῶν. Ὁνειροπῶλει
μεγάλας αἰθούσας στολισμένας μὲ ἀρχαῖα
μεταξωτά, μὲ ἐπιπλα λεπτὰ ἐπὶ τῶν ὀ-
ποιῶν νὰ ἦνε τοποθετημένα ἀνεκτίμητα
μικρὰ κομψοτεχνήματα καὶ κομψὰ αἰθού-
σας αἰτνες νὰ εὐωδιάζωσιν, καμωμένας
ἐπίτηδες διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῆς πέμπτης
ὥρας, τῶν στενοτέρων φίλων, τῶν ἀνδρῶν
τῶν γνωστότερον καὶ τῶν πλέον ἐκτι-
μωμένων, τῶν ὁποίων ὅλαι αἱ γυναῖκες
ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐπισύρῳσιν τὴν προσοχήν.

Ὅταν ἐκάθητο νὰ γευματίσῃ, ἐμπρο-
σθεν τῆς στοργγύλης τραπέζης τῆς τῆς
κεκαλυμμένης μὲ τραπεζομάνδουλον τριῶν
ἡμερῶν, ἀπέναντι τοῦ συζύγου τῆς ὅστις
ἐξεσκέπαζε τὸ δοχεῖον τοῦ ζυμοῦ καὶ ἀνέ-
κραζον μὲ ὕψος κατευχαριστήμενον «ὦ
τὸν ὠραῖον ζωόν! δὲν γνωρίζω οὐδὲν
τούτου ὠραιότερον» ὠνειροπῶλει δεῖπνα
ἐκλεκτά, μὲ ἀποστίδοντα ἀσημικά,
ἐστιατόρια μὲ τοὺς τοίχους κεκαλυμμέ-
νους ἀπὸ τάπητας, ὠνειροπῶλει φαγητὰ
ἐκτακτὰ προσφερόμενα ἐντὸς θαυμασίων
ἐξ ἀργύρου σκευῶν, ἐνῶ θὰ τῆς ἐψυθύρι-
ζον φιλοφρονήσεις καὶ θὰ τὰς ἤκουε μὲ
μεϊδιάμα σφιγγὸς ἐνῶ θὰ ἐξηκολούθη νὰ
τρώγῃ.

Δὲν εἶχε τίποτε, οὔτε ἐνδυμασίας οὔτε
κοσμήματα. Καὶ δὲν ἠγάπα παρὰ ταῦτα
μόνον εἰς τὸν κόσμον, ἠσθάνετο ἐαυτὴν
γεννηθεῖσαν διὰ ταῦτα. Πόσον ἐπεθύμει
νὰ ἀρέσκῃ, νὰ ἦνε ἐπιτημητὴ καὶ νὰ ἐκ-
ζητῆται πανταχοῦ.

Εἶχε μίαν φίλνιν πλουσίαν, μίαν συμμα-

θήτριαν, τὴν ὁποῖαν δὲν ἠθέλει νὰ πη-
γαίνῃ νὰ ἐπισκέπτηται, τόσον ὑπέφερεν
ἐπιστρέφουσα ἐκ τῆς οἰκίας τῆς καὶ ἐκλαίε
ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἡμέρας, ἀπὸ θλίψιν,
ἀπὸ πείσμα, ἀπὸ ἀπελπισίαν καὶ ἀπὸ
στενοχωρίαν.

✱

Μίαν ἐσπέραν ὁ σύζυγος τῆς εἰσῆλθε μὲ
ὕψος ὑπερήφανον καὶ ἐκράτει εἰς τὴν χει-
ρα τοῦ πλατὺ φάκελλον.

— Ἰδοὺ τῷ λέγει πρᾶγμα τι δι' ἐσέ.

Ἐξέσχιδε ζωηρῶς τὸν φάκελλον καὶ ἐξή-
γαγε πρόσκλησιν τυπωμένην, ἡ ὁποία ἐγ-
ραφε τὰ ἐξῆς.

«Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύ-
σεως καὶ ἡ κυρία Ραμπονὸν παρακαλοῦσι
τὸν Κον καὶ τὴν Καν Λοαζούλ νὰ τῆς
κάμνωσιν τὴν τιμὴν νὰ διέλθωσιν τὴν ἐσ-
πέραν τῆς Πέμπτης 18 Ἰανουαρίου παρ'
αὐτοῖς εἰς τὸ μέγαρον τοῦ ὑπουργείου».

Ἀντὶ νὰ ἐνθουσιασθῇ ὡς ἤλπιζεν ὁ σύ-
ζυγος, ἐβρίμῃ μὲ πείσμα τὴν πρόσκλησιν
ἐπὶ τῆς τραπέζης ψιθυρίζουσα.

— Τὶ θέλεις νὰ τὴν κάμω;

— Ἀλλ' ἀγαπητὴ μου ἐνόμιζον ὅτι θὰ
εὐχαριστηθῇς. Δὲν ἐξέρχεται σχεδὸν ποτε
καὶ εἶνε μίᾳ ὥρα εὐκαιρία αὕτη. Μὲ
πολλοὺς κόπους κατόρθωσα νὰ τὴν ἐπι-
τύχω. Θέλει ὅλος ὁ κόσμος νὰ ὑπάγῃ,
ζητοῦν πολλοὶ προσκλήσεις καὶ δὲν δι-
δοῦσι πολλὰς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους. Θὰ
ἴδῃς ἐκεῖ ὅλον τὸν ἐπίσημον κόσμον.

Τὸν παρετήρησε μὲ ἐξωργισμένους ὀφ-
θαλμούς καὶ ἀνέκραξε μετ' ἀνυπομονῆς
σίας.

— Τὶ θέλεις νὰ βάλλω εἰς τοὺς ὤμους
μου διὰ νὰ ὑπάγω;

Δὲν τὸ σκεψθῇ· ἐψιθύρισε.

— Τὴν ἐσθῆτα ποῦ πηγαίνεις εἰς τὸ θέα-
τρον. Μοῦ φαίνεται πολὺ καλὴ.

Ἐδιδόκησε, ἐκπληκτός, ἐκστατικός βλέ-
πων ὅτι ἡ σύζυγος τοῦ ἐκλαίε. Δύο χον-
δρὰ δάκρυα κατήρχοντο βραδέως ἀπὸ
τὰς γωνίας τῶν ὀφθαλμῶν τῆς πρὸς τὰς
γωνίας τοῦ στόματος. Ἐτραυλίδεν.

— Τὶ ἔχεις; Τὶ ἔχεις;

Ἀλλὰ μὲ βεβιασμένον προσπάθειαν ἐνὶ
κνέσε τὴν θλίψιν τῆς καὶ τῷ ἀπῆντησε
μὲ φωνὴν ἡρεμον, σπογγίζουσα τὰς ὑγραν-
θείσας παρειάς τῆς.

— Τίποτε. Μόνον δὲν ἔχω ἐνδυμασίαν
καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύναμαι νὰ ὑπά-
γῃ εἰς τὴν ἐορτὴν ταύτην. Δόσε τὴν
πρόσκλησιν μας εἰς τίνα συνάδελφον σου
τοῦ ὁποίου ἡ γυνὴ θὰ ἦνε πλέον ἐμοῦ
ἐφωδιασμένη.

Τὴν ἐλυπήθη. Ἐπανέλαβε.

— Ἀς ἴδωμεν, Ματθέλδν. Πόσον θὰ κο-
στίσῃ μία εὐπρεπὴς ἐνδυμασία, ἡ ὁποία
θὰ δύναται νὰ σοῦ χρησιμεύῃ καὶ δι-
άλλας ἀκόμη περιστάσεις, πρᾶγμα τι λίαν
ἀπλοῦν.

Ἐσκέψθη ἐπὶ τίνα δευτερόλεπτα κατα-
στρόνουσα τοὺς λογαριασμούς τῆς καὶ
σκεπτομένη συγχρόνως τὸ ποσὸν τὸ ὀ-
ποῖον ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ χωρὶς νὰ ἀπαν-
τήσῃ μίαν ἀμεσον ἄρνησιν καὶ ἐκφώνησιν
ἀγρίου ἐκ μέρους τοῦ οἰκονόμου ὑπαλ-
λήλου.

Ἐπὶ τέλους ἀπῆντησε δειλῶς.

— Δὲν γνωρίζω ἀκριβῶς, ἀλλὰ μοῦ φαί-